

[Finansministeren.]

overenskomsterne og holdes inden for den forudsatte lønstigning på 2×2 pct. i den nye overenskomstperiode, og da det taktreguleringstillæg, der automatisk ydes pr. 1. oktober 1977, og som helt overvejende vedrører reststigningen i den tidligere overenskomstperiode, også holdes inden for den forudsatte lønstigning, har parterne anset det for rimeligt at opretholde den i 1975 indførte ordning.

For den gode ordens skyld bemærkes, at jeg ikke – som anført i spørgsmålet – »har angivet, at løngradningen på det private arbejdsmarked bliver 0,3 pct.«.

Af *Maisted* (FP) til socialministeren (6/4 77):

»Med hvilken begrundelse har ministeren udnævnt fhv. folketingsmedlem Lone Dybkjær til formand for børnekommissionen i stedet for en fagligt kvalificeret person?«

(Spm. nr. 105).

Begrundelse.

Befolkningen betragter med skepsis de politiske udnævnelser til job af ovennævnte karakter, idet de giver indtryk af et vist pamper-system.

Socialminister *Eva Gredals* svar (19/4 77):

Jeg kan ikke acceptere den form, det stillede spørgsmål har fået. Jeg finder, at Lone Dybkjær er fuldt fagligt kvalificeret som formand for børnekommissionen.

Børnekommissionen – der blev nedsat i november 1975 med nuværende minister Lise Østergaard som formand – arbejder på den måde, at man i 4 underudvalg behandler hver sit hovedspørgsmål. Formændene for disse underudvalg er specialister inden for området, og blandt udvalgsmedlemmerne findes endvidere en række specialister.

Det er derfor meget afgørende, at man i formanden for selve kommissionen har en person, der har et bredt samfundskendskab, og som er i stand til at være det samlende led i underudvalgenes og kommissionens arbejde.

Efter min vurdering opfylder Lone Dybkjær denne betingelse, og som jeg endvidere oplyste i min pressemeddelelse af 5. april 1977, har Lone Dybkjær gennem sit arbejde i en tværpolitisk arbejdsgruppe vedrørende småbørn særlig beskæftiget sig med børns og familiers vilkår.

Det kan i øvrigt undre, at kritikken kommer fra et medlem af et parti, der ofte fremhæver almindelig menneskekundskab som en faglig kvalifikation i sig selv.

Af *Maisted* (FP) til økonomiministeren (6/4 77):

»Ministeren bedes oplyse, om regeringen har planer om at overtage samtlige lønudgifter i samfundet?«

(Spm. nr. 106).

Begrundelse.

Efter økonomiministerens udtalelser i radioen må man få det indtryk, at det er ministerens opfattelse, at det er ligegyldigt, om lønudgifter udbetales i form af arbejdsledighedsunderstøttelse, som lønninger i forbindelse med offentlig service eller som lønninger til valuta-skabende erhverv.

Økonomiminister *Per Hækkerups* svar (14/4 77):

Nej, regeringen har ingen planer om at overtage samtlige lønudgifter i samfundet.

Af *Voigt* (FP) til justitsministeren (12/4 77):

»Har ministeren nogen overvejelser i gang med hensyn til at ændre reglerne om aflæg-gelse af førerprøve til motorcykler?«

(Spm. nr. 107).

Begrundelse.

Der er en stadig voksende kritik omkring erhvervelse af kørekort til motorcykel. Senest har motorcykelforeningen kritiseret, at unge mennesker kan erhverve motorcykelførerbevis til motorcykel ved at køre på en scooter i undervisningsperioden samt aflægge førerprøve på den, hvorefter eleven, når prøven er bestået, kan sætte sig op på en 750 cm³ stor motorcykel uden så meget som at have kendskab til de enorme kræfter, en sådan maskine er i besiddelse af, og som alt i alt er et køretøj, der ikke kan sammenlignes med en scooter.

Alle er interesseret i, at trafikulykkerne nedbringes mest muligt. Derfor ligger der i det her omtalte problem ganske givet en ulykkesfaktor, som ministeren ikke kan sidde overhørig. Ministeren kan naturligvis argumentere med, at ordningen har fungeret upåklageligt siden scooterens barndom for omkring et kvart år-